

На 7 септември 2011 г. се навършиха **33 години от покушението срещу българския писател Георги Марков** в Лондон. В България обаче вместо да се почете и припомни тази дата се честват 100 години от рождението на Тодор Живков, по чиято заповед Държавна сигурност извършва убийството на един от най-талантливите писатели от неговото поколение.

Сайтът Държавна сигурност.com припомня какво се е случило през септември 1978 г. в поредицата „Атаката срещу Георги Марков”. Текстовете са част от главата „Смърт в 1,5 милиметра” от документалната книга на Христо Христов [„Убийте „Скитник”](#) – българската и британската държавна политика по случая Георги Марков, изд. „Сиела”, 2005 г.

В [част 1](#) беше разказано за началото на акцията срещу Георги Марков.

В [част 2](#) се проследява състоянието на писателя след постъпването в болница и действията на агент „Пикадили” – единственият заподозрян от българското следствие за убийството на дисидента.

Част 3 съдържа случилото се с писателя в болницата и честването на 34-години от 9 септември 1944 г. в НРБ.

:

9 септември, 1978 г., събота, Лондон

Влошаване на състоянието на писателя

Приятелят на Георги Марков **Теодор Лирков** свидетелства:

„В събота 9 септември работих през деня в Би Би Си, а вечерта ми телефонираха съпругата на Марков – Анабел и неговият английски приятел и съавтор Дейвид Филипс. Те ме уведомиха, че състоянието на Марков се е влошило дотолкова, че той вече бере душа. Дватамата се обаждали в болницата и лекарите ги предупредили, че не бива да бъдат изненадани, ако се случи най-лошото”.

Д-р **Бернард Райли**, главен лекар на болницата „Сейнт Джеймс”:

„В 18.30 ч. бях повикан в отделението, тъй като температурата на пациента беше спаднала рязко, заедно с кръвното му налягане. При прегледа установих, че е блед, студен и потен, със студени крайници. Оплакваше се от виене на свят. Имаше пулс 160 мин. Не се забелязваше налягане в шийната вена. Измереното систолично кръвно налягане беше 30 мм живачен стълб и продължи да спада до нива, които не можеха да се отчитат. Преслушването на сърцето беше затруднено поради тахикардията¹, а шумът трудно се чуваше поради сумарна учестеност (галопиране).

Беше поставена клинична диагноза за септицемичен шок²... След стабилизиране на състоянието му той беше преместен в отделението за интензивна терапия, където му беше включен централен венозен път. Състоянието му беше обсъдено с д-р Сондерсън – старши ординатор, и се пристъпи към венозно прилагане на антибиотици, бензилпеницилин и гентамицин³. След стабилизиране на кръвното му налягане и на централното венозно налягане венозно беше приложен фуросемид⁴ 250 мг в опита да се предотврати остра тубуларна некроза⁵ вследствие на реална (бъбречна) недостатъчност. Състоянието му се стабилизира и той прекара спокойна нощ”.

9 септември, 1978 г., събота, София

Празнуване на 9 септември в комунистическа България

България празнува годишнината от социалистическата революция. *“Устремена и дръзнавена вече 34 години България крачи по пътя, начертан от великите идеи на комунизма. 34 години от 9-ти септември – най-яркият ден в 13-вековната история на родината”,* отбелязва партийният орган по повод тържественото честване на годишнината, начело с Живков на празничната трибуна на мавзолея на Г. Димитров в София. Първият партиен и държавен ръководител е поздравен с телеграма от Брежнев и Алексей Косигин:

„Скъпи другари, по случай националния празник от социалистическата революция в България, приемоте от името на ЦК на КПСС, президиума на СССР, МС на целия съветски народ и лично от нас най-сърдечни поздравления и най-добри пожелания за вас ЦК на БКП, Държавния съвет, МС и на целия братски български народ.

Комунистите, всичките съветски хора високо ценят успехите, постигнати в реализирането на принципния курс на КПСС и БКП за всестранно сътрудничество и по-нататъшно сближаване на СССР и НРБ, на съветския и българския народ. Като се ръководят от решенията на 25 конгрес на КПСС, те са изпълнени с решимост и занаят да укрепват и да усъвършенстват отношенията си, сърдечната братска дружба, която съществува между нашите партии, държави и народи. Да крепне и да се развива братският съюз между КПСС и БКП, между съветския и български народ, да живее вечната и нерушима съветско-българска дружба.”

Членът на ЦК на БКП **Димитър Станишев** посвещава специален доклад на празника на комунистите:

“Едно от най-големите завоевания на нашата революция е пълното единомислие между БКП и КПСС, кристално чистата дружба между българския и съветския народ, завещаната от Г. Димитров линия на БКП на непрестанно задълбочаване на дружбата и сътрудничеството със СССР даде най-богатите си плодове след Априлския пленум на ЦК на БКП. Този далновиден закономерен курс разработен и провеждан под непосредственото ръководство на др. Тодор Живков, най-пълно отговаря както на националните ни интереси, така и на интересите на социалистическата общност...””6

Бележки към публикацията:

1. Тахикардия - ускорена сърдечна дейност.
2. Септицемичен шок - шок, настъпил в следствие на отравяне.
3. Бензилпеницилин, гентамицин – вид антибиотици.
4. Фуросемид - медикамент, който действа диуретично и стимулира дейността на бъбреците.
5. Тубуларна некроза - увреждане, гангрена на специфични канали в бъбреците, чието запушване води до нарушаване функциите им и възпрепятства пречистването на кръвта.
6. В. „Работническо дело“ бр. 248 от 9 септември 1978 г., „Най-яркото събитие в 13-вековната история“, доклад на Димитър Станишев, изнесен на тържественото събрание в София по случай 34-годишнина от 9 септември 1944 г. Димитър Станишев е баща на Сергей Станишев, председател на БСП.

Премини към [част 4 - тук.](#)